

Fer plans per pagar menys a Finances

"Què passarà quan em jubili? En tindrè prou per a viure?" Aquesta pregunta surt en un prospecte publicitari que un banc amb seu a Catalunya envia aquests dies a milers de clients. Ofereix un pla de pensions.

Els bancs juguen amb els dubtes creixents que hi ha sobre la viabilitat futura de l'actual sistema de pensions i aprofiten el final d'any per presentar temptadores ofertes a la clientela. A la premsa, podem llegir-hi anuncis com aquest: "Quan preguntem als nostres clients pels avantatges del seu pla de pensions, molts responen amb declaracions de renda negatives".

En aquesta època de l'any, les persones que tenen una certa capacitat d'estalvi fan números per veure què poden fer, abans del 31 de desembre, per rebaixar la factura de Finances. Es quan

reben la carta del banc que els demana què pensen fer amb la jubilació.

No cal dir que el fons de pensions és un producte que dona resposta a una pregunta hàbilment plantejada. Posar els estalvis en un d'aquests fons equival a fer una previsió amb bons rendiments que, a més, té importants incentius fiscals. Les aportacions anuals a un fons de pensions es dedueixen directament de la base imposable de l'IRPF, amb el límit del 15% dels rendiments nets del treball fins a un màxim de 750.000 pessetes. Aquest límit augmentarà fins a 1.000.000, quan entrarà en vigor la nova llei de l'Impost de Societats, que ja

ha rebut l'aprovació del Senat. Però els bancs deixen per a la lletra petita els inconvenients. D'aquests, el principal és que els fons de pensions no permeten de tocar-ne ni un duro fins que no arriba la jubilació. Tot i així, hi ha entitat que ha "inventat" un sistema que permet de disposar de diners gràcies a un "autocrèdit". Es tracta d'un crèdit personal que concedeix l'entitat d'estalvi als partícips, fins a un límit màxim igual a les quantitats aportades més el rendiment acumulat. I un altre inconvenient, que tampoc no és desdenyable, és que els impostos que ara no es paguen són, de fet, impostos ajornats que s'ani-

ran liquidant en el moment de percebre la pensió.

Si els plans de pensions són la fórmula de moda, hi ha productes, per a casos més específics, que també tenen importants avantatges fiscals. Posem per cas algú que no té casa i que pensa a comprar-se'n, construir-se'n o rehabilitar-ne una. Llavors, el producte és el compte-habitatge. El termini de permanència acaba de ser ampliat fins a cinc anys, i permet deduir el 15% de les quantitats dipositades cada any fins a un màxim del 30% de la base imposable. Els interessos que donen aquest tipus de comptes van del 7% al 8%. Un contribuïent amb una base imposable de quatre milions només podrà deduir com a màxim 180.000 pessetes. Però, atenció, quan han passat cinc anys, si no vol perdre els avantatges fiscals obtinguts, ha de comprar un pis destinat a domicili habitual.

Assegurances: una altra possibilitat. Les assegurances de vida també tenen deducció fiscal. Permeten de restar de la quota de l'impost de la renda el 10% de les primes pagades durant

l'any. Però, en aquest cas, els impostos també són impostos ajornats, perquè quan es recupera el capital aportat al llarg dels anys, els rendiments tributen com a increments de patrimoni. Si l'assegurança es fa amb un sol pagament, que els especialistes anomenen prima única, l'increment del patrimoni es reduirà un 7,14% cada any que excedeixi de dos. Als quinze anys, el rescat de les aportacions i els seus interessos no tributa.

Naturalment, les entitats financeres ofereixen tot un catàleg d'opcions per a esquivar impostos i obtenir bons rendiments. Potser la més popular és el fons d'inversió. És un producte que ha captat una gran quantitat d'estalviadors aquests últims anys. Si l'interessat no retira els diners, no ha de tributar-ne dins l'IRPF. A més, quan els retira, no hi ha retenció fiscal. Un cop passat el segon any de la inversió, les plusvàlues obtingudes es redueixen un 7,14% cada any, fins a quedar exemptes d'impostos al cap de quinze. De fet, els beneficis fiscals d'aquest producte també actuen de parany, perquè l'inversor es pot sen-

tir lligat quan el fons, que no garanteix un rendiment determinat, té un període de guanyos minsos. Potser per això, va sorgir l'anomenat "fons garantit". Algun, radicat en països com Luxemburg o Irlanda, ha perdut recentment els privilegis fiscals, perquè Finances ha parat els peus a les entitats que en comercialitzaven. A més, l'administració tributària ha advertit que, quan sigui l'entitat, i no el fons, qui garanteixi el rendiment, tampoc no hi haurà beneficis fiscals. Tot un avís per a navegants.

Per a resoldre correctament la fiscalitat de l'estalvi val més de no esperar a última hora i anar-se preparant al llarg de l'any. Tampoc no és aconsellable de comprar els productes sense haver-ne estudiat els avantatges i els inconvenients. La millor guia no sol ser la campanya publicitària més cridanera. Els consells més acceptables solen venir d'aquell gestor, d'aquell banc o d'aquella caixa que coneixen millor les particularitats de cada estalviador. Amb els impostos, com amb les malalties, no sol funcionar l'automedicació. Val més consultar el metge. **Miquel Ramon**

CAVAS HILL

Brutísimo

Hill,

calladament

esperaves.

Profund, sol

però segur i confiat.

Del silenci

has despertat.

